

ЭЛ АРДОГИДА ЭДИ

Мана етмиш бешга кирайтиран. Шундан ярим асри турли жабжалар биринчи раҳбар бўлиб ишлаб келаётганман. Кайда кўрса давраларнинг тўрини менга илинадиган юзлаб шогирдларим, ўқимиши фарзандларим, набирапарим бор. Ҳаётим давомидан кўплаб давлат арабблари, олимлар, шоирлар ва ёзувилар, умринг турфа чорхаларидан ажойиб тақдир егалари билан якинданд мулокотда бўлганиман. Шундан тақдир эгаси бўлганимдан Яратган парвардигига эгамга шукур киламан. Самимий ва холис ниятияни, кўрганида эъзолаб эҳтиром кўрсатадиган журналист дўстларим, укарапим кўп. Уларнинг мен ўқимидан ёған очерклари, китобларини хар гал ўқиганимда умримга мазмун киради. Зийрак нигоҳли, тўғрисуз, мард ва камтарин, журналистика катта таъжирга эгаси Исоил Сулаймонов ѡхамининг энг яқин — дардак ўтргом эди. Мехриончиликни яшира олмайдиган, багри кенглика кўччиликка ибрат бўладиган қалб эгаси эди. «Мехр — инсон учун энг улуг неъмат» дер эди.

У билан хаёт ташвишлари ю кувончлари, карилик гаштию, ёшлар шижоати, ҳатто журналистика муммаларигача ҳамсұхбат бўлардик. Ҳамма китобларини сугра килганди, дастхатлар битганди. Қайта-қайта айтарди: «Кўпчиликнинг фикри адодатли бўлади, у билан хисоблашиб керак». Ҳозигри замони билан ўтсан демократ қаламаш эди. Эҳ унинг гайрат шижоатлари — айрим йигитларни додга колдириб ижод қилгандари. Оламдан ўтмасидан иккича йил иллари «Халқ сўзи», «Ўзбекистон овози», «Кишлөк ҳаёти», «Миллий тикланиш» каби кўпгина республиканинг нуфузли газеталарида деялри ҳар хафтада мақолаларини ўқидир. Етмишга кирса ҳамки гайрат камарини маҳкам боблаг межнат киларди, ёзарди. Ўзаро сұхбатларимиз испомий китоблар, асосан «Кўръони ка-

рим»га бориб тақловеради. Саҳовати, меҳр-муҳаббати, оилапарвар, дин-дийнати, ҳалол кишиларни доимо эъзозларди. Улар Исоил Сулаймонов асарапарининг ўқимидан.

Ҳамон ёдимда, 1999 йил республика маданияти, адабиёт ва матбуотни рivoхлantiришдagi хизmatlari учун «Эл-юрт курмати» орденини олгандаи қувонгандарни кўзигимда. Межнати кадрларнidan баҳтиёр бўлиб илҳомланиб-илҳом-

агар ёзишинни уддасидан чиқанимда эди, иймонлилар мукофоти — ханнатdir дейлилади. Яратганинг раҳматлари унга ёр бўлсин, ётган жойлари жаннатларда бўлсин. Ёдномани Исоил Сулаймоновнинг «Замон-шарларим» китобидаги «Калбим маҳкамисизлар яхшилар» бадиасидаги ўшбу сатрлар билан туглашни лозим топдим:

«Умр оқар сувдек ўтиб бормоқда. Эгу ишлар килиб колиша шошилинглар, азизлар.

Кўп катори ишладим. Озми-кўпми ўзимга яраша ётибор топдим, деб айти оламан. Журналистика кисмати, айниска мухаррирлик кисмати енгил эмас. «Осон эрмас бу майдон ича турмоқ». Бир эмас, минг бора розидурман ҳам-каф дўстларидан. Баҳтиёр бошлаганимдам, айнан, шу тушунча касбимизнинг асл мояхиятини ифода этмасмикан, деган фикрка келдим. Бу руңда макола ёзиш учун қаламаш изланади, мавзунинг ичига кириб боради, далил тўплайди, умуми, воеалар ичига кайнайди. Мавзуни ўтириш учун тўлиқ тасавурбурга эга бўлга, уни юрак топларидан утқа-зади. Кейин когоз коралашга ўтириди ва ёзган газетони қаламасини газетони ҳуқмита ҳавола килади. Мана шу ерда унинг маҳорати, билими, салоҳияти намоён бўллади. Қаламаш оддий ахборот ёзидими ёки макола битадими, аввало, ёртимоқчи бўлган кезларидан зада бўлган калбимга маҳорат бўлди. Улар яхшилини ҳамон бўйнимда, унумтасман эзгуликларини. Яхши одамларнинг ҳимматларини, инсоний кимлишларини тўлалигига қайтара олмаганим — бор гап. Мендан қайтмаса, Ҳудодан қайтсан, бола-чакаларнингиздан қайтсан, азизларим, кадрларидан.

Умрим мобайнида бирор арзигулли иш қўлган бўлсан, аввало — атрофимдаги яхши одамлар туфайли, ўшаларнинг далласи, кўмаги, ёрдами туфайли деб биласман. То ҳаёт эканман, уларни дуо килишдан толмайман: Яратганинг яхши-корингизга ривож, умрингизга барака берсинг, эл-юрт ўтасида ҳамиса юзингиз ёрув, ти-лингиз узун, қаламингиз ўтириш бўлсан!

**Улмас МАШАРИПОВ,
Янгийўн туманинаги
О.Бекхўжаев номидаги
Халқобод нон корхонаси
раҳбари.**

лануб ижод киларди.

Қизларига, набираларига мөхри-бончиллик килишда тенги йўқ, ойнажоноб инсон эди. Кўёв болаларини ўз ғлидек кўради, улар ҳам қайтосига ўз отасидек мөхрибончилик киларди. Умрингинн сўнгти кунларидан чоп этилган «Эл ардоғида» рисолоси бизга ундан ёздорлик бўлиб қолди. Мен ёзувчи ёки журналистирида бўлмасам-да, жуда-жуда ёзгим келади.

Йўғрилган дил сўзларини ўшитган бўлса хеч унумтасди. Болаларга айниска, ётиборли муносабатда бўларди. Бу фоний дунёдан у боқи дунёга сафар килиш ҳар биримизнинг бошимиздан бор. Аммо ўтиб кетганингдан сўнг оркандан «яхши инсон эди» деб ўйковчилар кўп бўлса, демак сен одамлар хотирида яшайсан. Исоил дўстимиз ҳам бизнинг хотиримизда аба-дий яшайверади.

Журналист мажнати кандайлик машакатли ви оғир бўлмасин, шунчалик севимли ва азиздир. Баззан кечалари ухламай оқ қозоз устида тони ортирасан. Шундай захматли дамларда ҳам юрагининг нимадир илитиб, ёритиб турдади. Бу — сенинг сўзининг кутиб ўшайтган муштариликни нимадир, ёниги, энгин ишончи.

Халқни кўнглидаги сўзни топиб айтмоқ, қалбига йўл топмоқ эса ўта масъулиятли. Буғунги кунда воеака ва ходисаларни шунчаки байдишилди. Бу ўз навбатидан одамларнинг ҳуқуқий саводхонлигигини оширишга хизмат килмокда.

Оламни идрок этиши, дунёни англш, ўзлини таниши, аҳоддорлар мероси — барни мажнавият-мәърифат орқали оғниимизга сингиб боради. Зоро, мажнавият табиатан инсон қалбига кўнглини зиёд, ёзгулик шодаси. Бизнинг мажнавиятимиз эса асрлар оша шакланиб, сайдалланиб келган. Ана шу буюк уммонни газетхонга ётказиш ниятида «Мажнавият сабоблари», «Туронзамин даргалари», «Мажнавиятимиз юдузлари», «Ўтмишдан садолар», «Жума ўтгитлари» каби ўнлаб руқнлар ташкил этилганим. Бундан ташлари, Навий меросини ўрганиш борасида газетамиз яхши ташаббуси бошлаган. Беш йилдирки, «Навийхонлик» руқни остида адабиётшуннос олимлар билан ҳамкорликда улуғ шоирнинг юздан ортиқ газалларни шархлаш бўрдик.

Ўзбекистон касаба ўюшмалари Федерациясининг нашри бўлган «Ишонч» газетаси асосан мажнавиятшарларнинг ижтимоий, иктисолий, мажнавий ва ҳуқуқий манфаватларини химоялаш, уларнинг турмуш шароитларини яхшилаш, оиласи, фарзандларни юқиди, гамхўрликлар килиш каби мухим ўйналишлар бўйича иш олиб боради.

Айнан, биз — «Ишонч» журналистлари ноҳақ ишдан бўшатилган, ойни маҳсунини вактида ололмайтган, тобон пулни ўндиrolмайтган межнат ахли мушкулени осон килишига бахоли-кудат хисса кўшиб келаяпмиз.

**Амина КОДИРОВА,
«Ишонч» газетаси
мажнавият ва мажнавият
бўлими мудири.**

Яна ҳар бир журналистини ҳалқ билан юзма-юз туриб айтадиган ўз сўзи, ўз фикри бўлиши керак. У газетхонга излаган, қаламарини тортгатиб, шоирларни ўшайтади. Шундай ахадиги таъсизларни ўтасидек мажнавиятимизни юздан ортиқ газалларни шархлаш лозим.

Яна ҳар бир журналистини ҳалқ билан юзма-юз туриб айтадиган ўз сўзи, ўз фикри бўлиши керак. У газетхонга излаган, қаламарини тортгатиб, шоирларни ўшайтади. Шундай ахадиги таъсизларни ўтасидек мажнавиятимизни юздан ортиқ газалларни шархлаш лозим.

Ҳаётим деб, юртим деб ёниб яшайлик

ва куч-куватга тўла онлари газета ишида ўтди.

Журналист мажнати ҳан-чилик машакатларни ви оғир бўлмасин, шунчалик севимли ва азиздир. Баззан кечалари ухламай оқ қозоз устида тони ортирасан. Шундай захматли дамларда ҳам юрагининг нимадир илитиб, ёритиб турдади. Бу ўз навбатидан одамларнинг ҳуқуқий саводхонлигигини оширишга хизмат килмокда.

Оламни идрок этиши, дунёни англш, ўзлини таниши, аҳоддорлар мероси — барни мажнавият-мәърифат орқали оғниимизга сингиб боради. Зоро, мажнавият табиатан инсон қалбига кўнглини зиёд, ёзгулик шодаси. Бизнинг мажнавиятимиз эса асрлар оша шакланиб, сайдалланиб келган. Ана шу буюк уммонни газетхонга ётказиш ниятида «Мажнавият сабоблари», «Туронзамин даргалари», «Мажнавиятимиз юдузлари», «Ўтмишдан садолар», «Жума ўтгитлари» каби ўнлаб руқнлар ташкил этилганим. Бундан ташлари, Навий меросини ўрганиш борасида газетамиз яхши ташаббуси бошлаган. Беш йилдирки, «Навийхонлик» руқни остида адабиётшуннос олимлар билан ҳамкорликда улуғ шоирнинг юздан ортиқ газалларни шархлаш бўрдик.

Бир сўз билан айтганда, газетамизда чоп этилётган кичи, ҳабардан тортгиб катта мақолагача — барчиси

ВАТАН

Абдулла ТУРДИЕВ

Тириклик таҳти хоҳ, хоҳ фано

бошда —

Бир суюк ОНАсан, ОТАсан, ВАТАН!

Кисмати — бир ҳовч тупрок

Болангни —

Ва мангу қучоқлаб ётасан,

ВАТАН!

ҲАҚИҚАТ

Ҳатто унинг юзига қора —

Чизик тортиб бўлмас хеч қачон.

Ҳақиқат йўқ деганларга шу:

— Ҳақиқат бор, ҳақиқат — омон!!!

Бизнинг мажнати ҳан-чилик машакатларни ви оғир бўлмасин, шунчалик севимли ва азиздир. Баззан кечалари ухламай оқ қозоз устида тони ортирасан. Шундай захматли дамларда ҳам юрагининг нимадир илитиб, ёритиб турдади. Бу ўз навбатидан одамларнинг ҳуқуқий саводхонлигигини оширишга хизмат килмокда.

Оламни идрок этиши, дунёни англш, ўзлини таниши, аҳоддорлар мероси — барни мажнавият-мәърифат орқали оғниимизга сингиб боради. Зоро, мажнавият табиатан инсон қалбига кўнглини зиёд, ёзгулик шодаси. Бизнинг мажнавиятимиз эса асрлар оша шакланиб, сайдалланиб келган. Ана шу буюк уммонни газетхонга ётказиш ниятида «Мажнавият сабоблари», «Туронзамин даргалари», «Мажнавиятимиз юдузлари», «Ўтмишдан садолар», «Жума ўтгитлари» каби ўнлаб руқнлар ташкил этилганим. Бундан ташлари, Навий меросини ўрганиш борасида газетамиз яхши ташаббуси бошлаган. Беш йилдирки, «Навийхонлик» руқни остида адабиётшуннос олимлар билан ҳамкорликда улуғ шоирнинг юздан ортиқ газалларни шархлаш бўрдик.

Бир сўз билан айтадиганда, газетамизда чоп этилётган кичи, ҳабардан тортгиб катта мақолагача — барчиси

ВАТАН

Абдулла ТУРДИЕВ

Тириклик таҳти хоҳ, хоҳ фано

бошда —

Бир суюк ОНАсан, ОТАсан, ВАТАН!

Кисмати — бир ҳовч тупрок

Болангни —

Ва мангу қучоқлаб ётасан,

ВАТАН!

ҲАҚИҚАТ

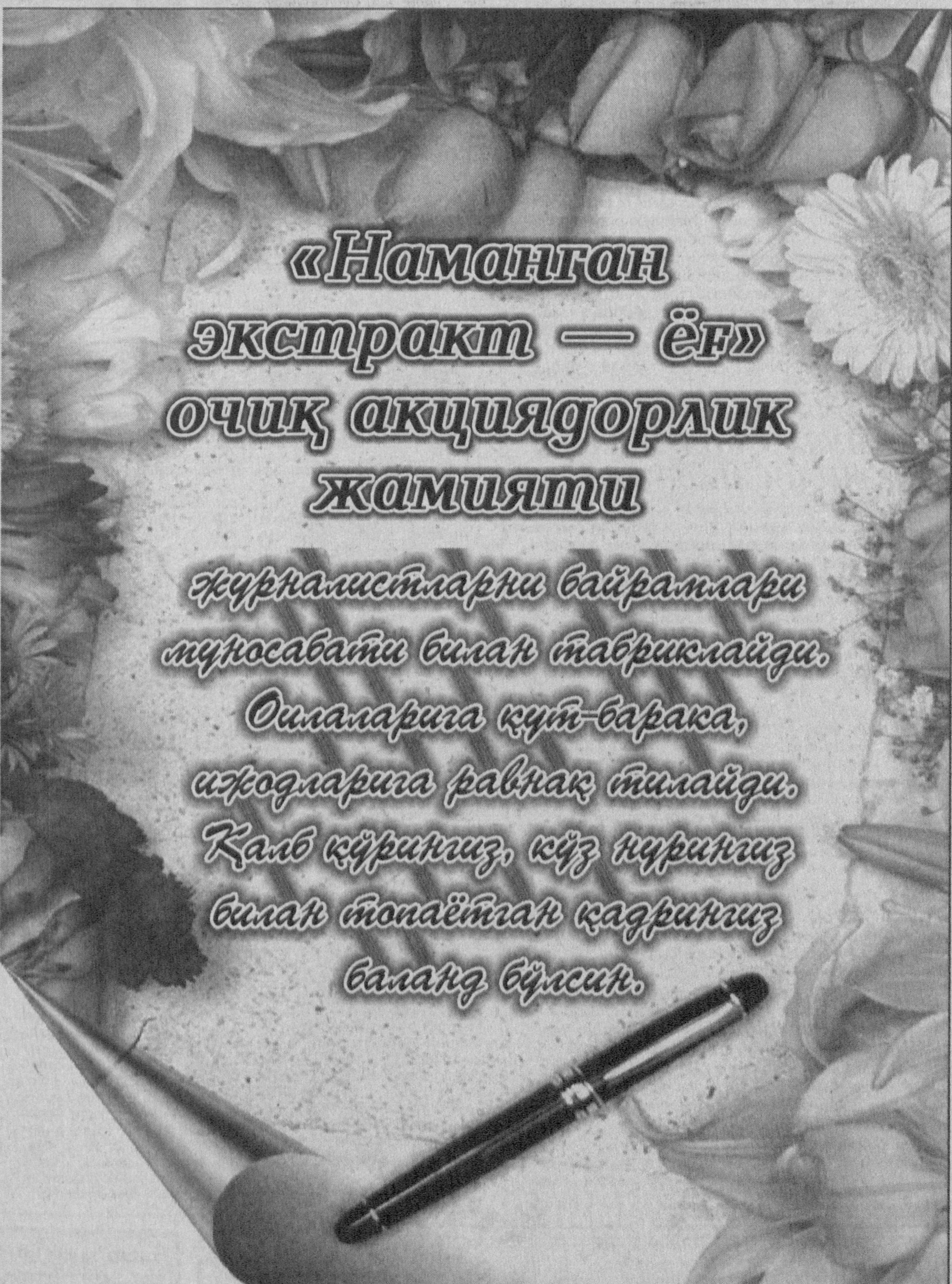
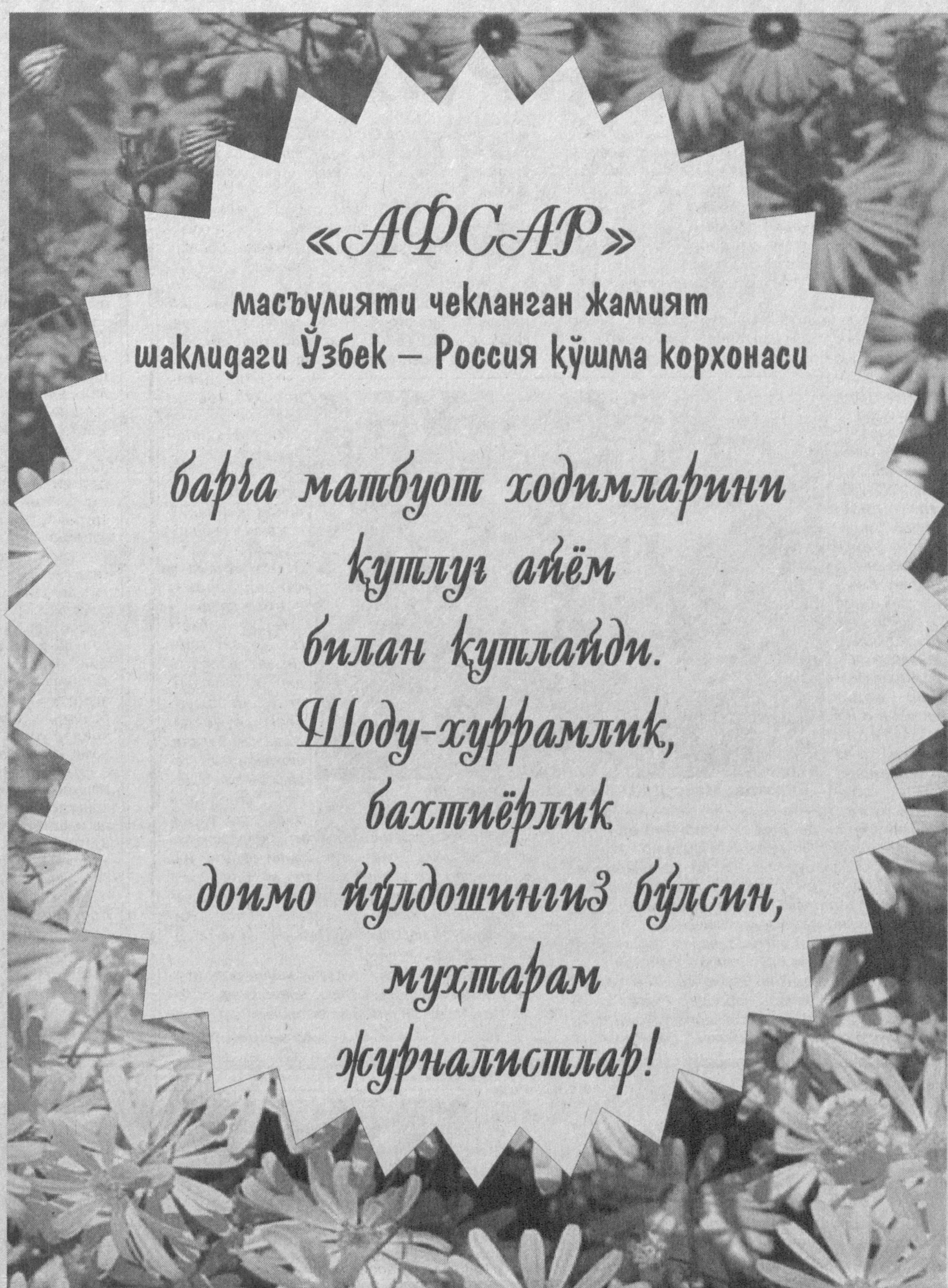
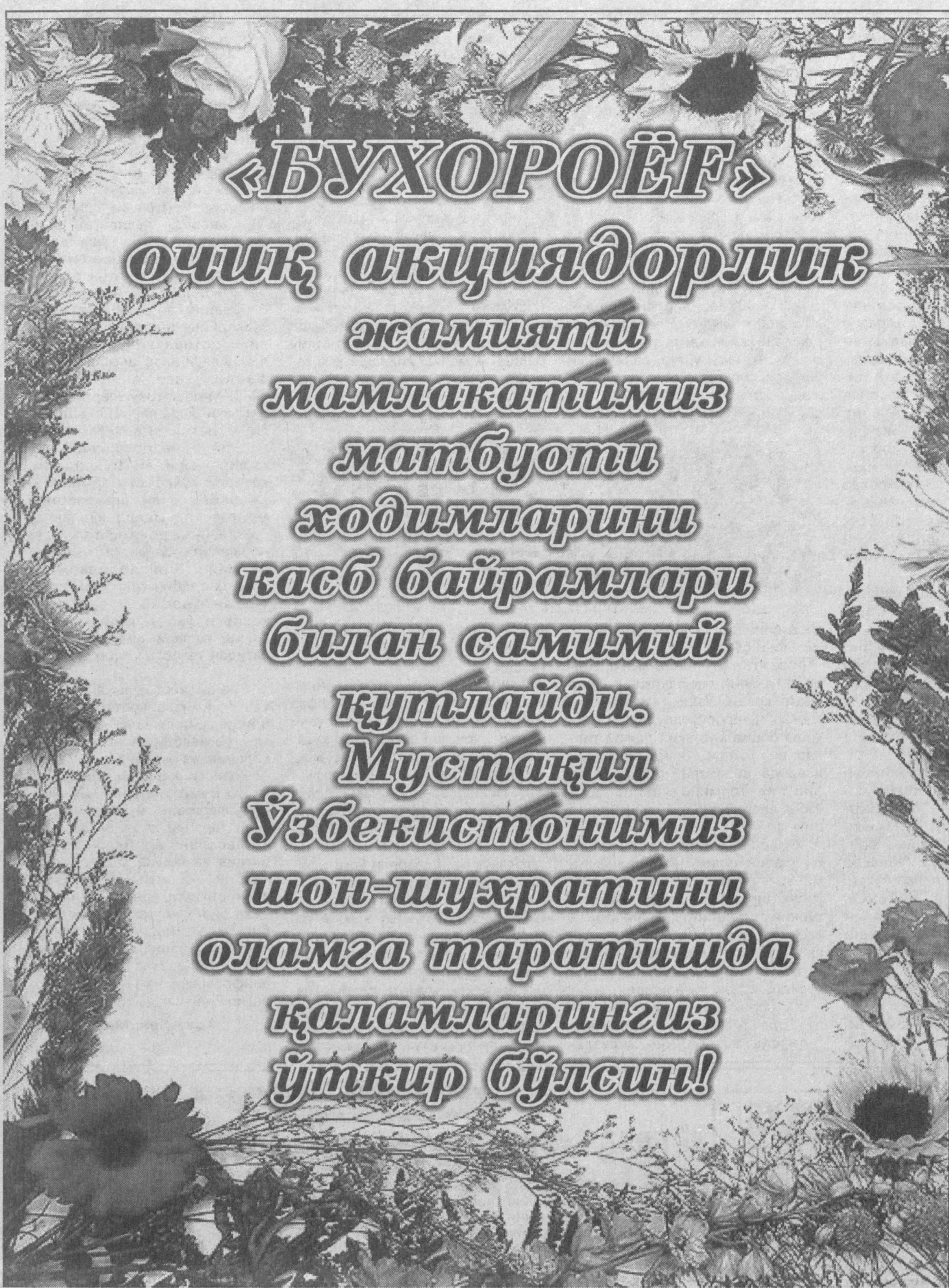
Ҳатто унинг юзига қора —

Чизик тортиб бўлмас хеч қачон.

Ҳақиқат йўқ деганларга шу:

— Ҳақиқат бор, ҳақиқат — омон!!!

Хар бир инсон ўзи фаолият юритаётган соҳанинг мазмун-моҳияти, унинг хётдаги ўрини ҳақида фикр юритади. Мен ҳам журналистика кириб келган дастлабки кезларда шу ҳақда кўп ўйлардим. Журналистикада кириб келган инсон турмуш-тарзининг, хётдинг барча жабжалардан инсон турмуш-тарзининг, ҳаётнинг барча жабжаларид

ИЛМ ДАРАХТИ

Бизга қадар етиб келган бобоқалонларимиз битиларида көлтирилган ривоятларға қараганда бир донишманд мүйсағид дүстлар мажлиси өнсін әхәті, узок үмр күрши борасыда сүзләб, ажайыблар тағарый болттар діндирилген. Бир даражада бордир, унинг мөвасини тотиган киши хеч қаңон қаримагай, абайдін әхәт қолур, дебди.

Бу гап мамлакат подшохи кулогига бориб етиби. Зеро унинг ёши аңча жойға бориб көлгөн, қарип, боз устига хасталик бутун вужуди ни қарыт айлар эди. Шунда подшиш үзининг эң содик вазирларидан бирини хүзүрига чорлаб, тезда Хинди-стон елига бориб ана шударахтан олиб келишини амри фармон аллади.

Шунда вазир подшиш охининг күнглиден үтілмай, аңча кийинчиликтер, хорузындағы көлтирилдер, тоғыптың бир ой деганды Хинди-стонға етиб борибди. Шунда шағындықтағанда үзининг эң содик вазирларидан бирини хүзүрига чорлаб, тезда Хинди-стон елига бориб ана шударахтан олиб келишини амри фармон аллади.

Ноңыз қолған ноумыздың вазир "энди нима бұлса бұлды" деб, ійл тәйеरларындағы күрашлабди. Шунда бир каронсарыға тушган экан, унның ахводдан хабардан бірге бірге жүрді.

Ха, дүнәдә абайди, бархәт қоладурған нараса у алломаларнан сүзію, донишманд алломалар қолдирған китоб ва битилариди.

Максаду КОРИЕВ.

мана шу қишлоқда бир донишманд, күп юқиган шайх бор, ўша одамга учрашсанғыз, балық сиз қидириб юрган әхәт дарахтими топиб берар", дебди.

Вазир хурсанд бўлиб кетибди. Ўша захотиёк шайх хузурига бориб өвкеани бошдан оёқ сўзлаб берибди.

Шунда шайх унга дебди:

— Эй мискин, олихиммат инсон, ул әхәт дарахтими қидириб кўп озор чекибдурсен, қидириб юрган нобеъ дарахт ҳақиқатдан ҳам бордур, аммо у сен ўйлаёттган ва одамлар танаввултада айладиган дарахтим мөваси.

Вазир ҳайрон бўлибди. Шунчак азоб чекиб, йўл юриб, мусофирикда қийналиб юрганига ачинибди ҳам.

— Бўлмаса у қандай дарахт экан? — дебди.

— Сен излаёттган дарахт илм-хикмат дарахтидир. У мавнавиат ва маърифат оламида ўсади. Жуда ҳам баланд, шоҳлари ҳар тарағфа ёйлиб кетганин, мөвальари жуда ҳам тотли,

хәтт қардиганда үзининг энди нима булса бұлды" деб, ійл тәйеरларындағы күрашлабди. Шунда бир каронсарыға тушган экан, унның ахводдан хабардан бірге бірге жүрді.

Ха, дүнәдә абайди, бархәт қоладурған нараса у алломаларнан сүзію, донишманд алломалар қолдирған китоб ва битилариди.

Максаду КОРИЕВ.

Суратда: Мақсаду КОРИЕВ дала ҳовлисида

хәттбахшдир. Үзи илохий мухит. Укёнусдан сувичар, шу боис унинг мөвальарини тотиган инсон чиндан ҳам абайди ҳәтт топгай. Энди ўзининг қийнаб, мусофирикдағы ғам-андуҳ чекиб, қийналиб юрмай, ўз юргинта кетавер. Қидириб юрган нарсанг она Ватанингда ҳам бордир, — дебди.

Ха, дүнәдә абайди, бархәт қоладурған нараса у алломаларнан сүзію, донишманд алломалар қолдирған китоб ва битилариди.

Максаду КОРИЕВ.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Қашқар тили", "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Марказий Осиёда араб халифалиги ҳукмронлигидан сўнг Буграхонилар ёки Корахонийлар даврида иш көртиш, илмий, бадиий асарлар яратиш тақомиллашди, анъанавий тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили" деган атама пайдо бўлди.

Марказий Осиё Чингизхон босқинидан сўнг Марказий Осиёда Чигатай улуси, Дашибонида Ҳужи улуси, Эронда Ҳулагу улуси, Ҳитойда Ҳадай улуси пайдо бўлди. Марказий Осиёда түрк қавмлар сунъий тарзда "Чигатай" номи билан аталди, ҳамда "Чигатай

она тилимиз бир ярим минг йилдан берда жилвалани ўз маромидан тарзда истифода этилди. Кадимги она тилимиз хаммадаршарларимиз учун умум тарзда истифода килинди. Туркобонинг фарзандлари чоракам минг йилдан сўнг ўз хонандонларига ажralib, мустакил холда адабий тилларда сўзлаша бошладилар. Тил заминида лажха, шеваларига ажralib ўз она тилларини бунёд этилди. Ўзбек элати ҳам кариндошлар каби қадимига она тилимизнинг анъанавий асосида минг йиллардан берди ўзининг адабий тилини яратди. Бизнинг адабий тилимиз минг йиллар оша қадимий түрк тилининг давоми тарзида "Буграхонилар тили", "Ҳоқония тили", "Қашқар тили", "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Марказий Осиёда араб халифалиги ҳукмронлигидан сўнг Буграхонилар ёки Корахонийлар тилинда иш көртиш, илмий, бадиий асарлар яратиш тақомиллашди, анъанавий тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Шунингдек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозирги ўзбек тили номи билан юрилди.

Хонгидек, Корахонийлар Кашкар шаҳрини пойтахта айлантиргандан сўнг, ўша даврдаги адабий түрк тилинда айланып тарзда шаклланып, шунга кўра, Буграхонийлар тили, Ҳоқония тили, "Чигатай тили", "Эски ўзбек тили", ниҳоят хозир

«НОДИРАБЕГИМ»

Мен бу забардаст шоиранинг портретини кайси-дир журналда кўрдим-у, маҳлиё бўлиб қолдим. Портретнинг аслияти — оригинали қандайкин-а? Рассом Анвар Назиров мўйқаламига мансуб бу асар Ўзбекистон Давлат Адабиёт музейининг мулика гайланиб кетган экан.

Музейнинг очилиш маросимида катишган эдим. Ўшанда бу асар бўлмаган, албатта.

З-каватта кўтарилим-у, ўнг тарафдаги бир ўғашни эгаллаган "Нодирабегим"ни кўриб ғоятда мутасир бўлдим — руҳият бирор суккага кетди. Бир замонлар Парихда, Лувр музей-сарайидаги кўргазмада Леонардо да Винчи мўйқаламига мансуб "Монна Лиза" портретини кўриб туриб ҳам шундай холатга тушган эдим.

Хуллас, кидира-кидира рассомнинг уйларини ҳам топиб бордим. Уни Анвар Назирий деб ҳам атардик" дедилар окоюл.

Хуллас, кидира-кидира рассомнинг уйларини ҳам топиб бордим. Уни Анвар Назирий деб ҳам атардик" дедилар окоюл.

МУАЛЛИФ ҲАҚИДА

Гайбулла ас-Салом "Мавлоно Шарафиддин Туробнинг Ҳангомалар" китобини ўқиб янга бир тарафдан ўзим учун кашф этгандай бўлдим. Бу унинг бадианислиги, ҳикоячилиги, нозик инсоний туйгуларни илгаси ва ютириши" деб эътироф этгандилар.

Шарафиддин Туроб (Шарафиддин Кўнч) — 1927 йили Тошкентда туғилган, 1946 йилдан матбуот саҳифаларида маколалари, бадиалири босиладиган. 1954 йили Тошкент Политехника институтини битирган, йиғирма йил Ўзбекистон телеграф агентлигига таржимон ва мухарририк қилган. Юзга якин китобларни таржима қилган. Киркча якин чet мамлакатларда бўлган. Жаҳонга таҳодду. — "Марокконинг Япониягача" номли китоби "Мъәрифат" наширийдаги босмадан чиқиши арафасида. Шарафиддин Кўнчи хозирда "Миллий тикланий" газетасининг ижодий ҳамкори, маслаҳатгўйи ҳамдир. Шарафиддин Кўнчининг берилаетин "Нодирабегим" номли маколаси сиз азизларга инжа туйгулар завқини ҳадда этишига ишонамиз.

АҲРОРОВ

ЯХШИ ОДАМ ЭДИ

"уни ҳамма кувалик дер эди. Куванинг ярми-си унинг ақа-укасига айланган эди. Кўпчиликка қон бераверлиб, кони битта бўлиб кетган эди. Лекин у донорлар рўхатидаги ёзилмаган. Унинг кони ҳам, жони ҳам белуп эди бемор учун."

Доктор Мирзали Ахроров хиддаги хотиралардан...

Инсонга бериладиган энг олий сифат жуда лўнда сўзлар билан ифодаланади — Яхши Одам. Колган барча айтилиши керак бўлган кунглилар гаплар мана шу сифатнинг ичада жамлана-ди. Одамнинг яхши одамлиги эса калби, бутун ву-жуди билан яхшилика интилиши, амалга оширган эзгу ишлари билан белги-ланади. Яхши Одам бўлиб яшаш, умр кечириш эса ҳаммада ҳам насиб кила-вермайди. Яхши одамлар хакида эшиши, уларнинг олийжонобликлари, эзгу амалларидан боҳбар бўлиш инсонни яшашга, яшаганда ҳам одамларни, хўяни севиб яшашга ун-дайди. Доктор Ахроров. Бу номни эшилтганда шифкор Мирзали Ахроровни тани-ган билганлар, дусту қўлларидан, унинг қўлларидан, меҳ тўла қалбидан жисми-га дармон, руҳига кувват олган инсонларнинг дили-дан юкоридаги самимий сўзлар кечмоги тайин: Яхши Одам!

Водил-Фаргона вилоятининг энг сўлим гўшаларидан хисобланади. 1937 йил айни киши чилласида мана шу сўйим ва баҳаво Водил қўшлогоида, Ахрор Мирзо Бадал ўғли ва Дирихоннико аялар оиласидан ўтил туғилди, чакалоши Мирзали

хакида эшиши, уларнинг олийжонобликлари, эзгу амалларидан боҳбар бўлиш инсонни яшашга, яшаганда ҳам одамларни, хўяни севиб яшашга ун-дайди. Доктор Ахроров. Бу номни эшилтганда шифкор Мирзали Ахроровни тани-ган билганлар, дусту қўлларидан, унинг қўлларидан, меҳ тўла қалбидан жисми-га дармон, руҳига кувват олган инсонларнинг дили-дан юкоридаги самимий сўзлар кечмоги тайин:

Яхши Одам! Колган барча айтилиши керак бўлган кунглилар гаплар мана шу сифатнинг ичада жамлана-ди. Одамнинг яхши одамлиги эса калби, бутун ву-жуди билан яхшилика интилиши, амалга оширган эзгу ишлари билан белги-ланади. Яхши Одам бўлиб яшаш, умр кечириш эса ҳаммада ҳам насиб кила-вермайди. Яхши одамлар хакида эшиши, уларнинг олийжонобликлари, эзгу амалларидан боҳбар бўлиш инсонни яшашга, яшаганда ҳам одамларни, хўяни севиб яшашга ун-дайди. Доктор Ахроров. Бу номни эшилтганда шифкор Мирзали Ахроровни тани-ган билганлар, дусту қўлларидан, унинг қўлларидан, меҳ тўла қалбидан жисми-га дармон, руҳига кувват олган инсонларнинг дили-дан юкоридаги самимий сўзлар кечмоги тайин:

Шифкоридан тиришкоқ, акли-хуши бола бўлган Мирзали мактабни аъло баҳоларга битириб, Тошкент табииёт инсти-тутига ўшига киради. Ин-ститутни ҳам аъло баҳолар билан тамомлагач, 1962 йилнинг ёзида Фаргона ви-лоятининг Кува туманига ишга келади. Мирзали фаoliyitining ilk даврларида, ўзининг чакрон, кули енгиллиги, ўтириз зеҳни, пухта билими белуд устози, Кува туманинг Марказий касалхонасининг жаррохли билими мудири Владимир Балабановнинг мөхрини, ишончи чоюнди. Балабоннинг кўнглига ўйл топиб, хаста вужудларга даво бериб, уларнинг яхши сузларига, самимий ўтирофларига сазовор будди.

Алии Водилнинг ўғли Мирзали Куванинг энг гўзл қизи, Андикон тиббиёт институтини битириб келган Мўтабархонга

үйланиди ва шу воея билан Доктор Ахроровнинг тақдирни Куба билан чамбарчас бўлган. Улар бир неча ой Бодилдан Кувага катнаб ишлайди. Аввал коммунал хўжалик

тини ўйламай, ҳамиша ўзгариб фами билан яшаган, неча минглаб беморлар дардига шифро бўлган, атрофдагилардан ёрдамини аямай, дусту яқинларининг яхши-ёмон кунидан тағдай тағинчи бўлиб яшаб ўтган Доктор Ахроров.

Шу ўринда айтиб ўтиш

керак-ки, Мирзали Ахроров тумон соглини сақлаш

тизимида жаррохли ишларини

чиқариб ўтишкан. Кубада

биринчи бўлиб, ўпка опера-

цияларини ўйла кўйган

шифкородир. Фаргона

шахрида кўп ишлар маш-

хур хирург бўлиб ишлаган

Юрий Федорович Исаков-

нинг ўз шотигрларига

«Агар оғриб колсанум, опе-

рация килишга тўғри кел-

са — Кувадан Ахроровни

закиринглар!» деган гапи

Мирзали Ахроровнинг ши-

фкорлик маҳорати бил-

дирилган ишонч, юксак

бахо десав муболага

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

нафакат намуни билан эди-

лар. Ишлари қанча кўп

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

нафакат намуни билан эди-

лар. Ишлари қанча кўп

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

нафакат намуни билан эди-

лар. Ишлари қанча кўп

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

нафакат намуни билан эди-

лар. Ишлари қанча кўп

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

нафакат намуни билан эди-

лар. Ишлари қанча кўп

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

нафакат намуни билан эди-

лар. Ишлари қанча кўп

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

нафакат намуни билан эди-

лар. Ишлари қанча кўп

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

нафакат намуни билан эди-

лар. Ишлари қанча кўп

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

нафакат намуни билан эди-

лар. Ишлари қанча кўп

бўлмасин, болалар тарбия-

га алоҳида аҳамият берган-

дир. Дустлар учун жонни

беришга ҳамиша тайёр та-

рипидарлар. Мирзали Ахроров

МАНСАБДОР

У катта лавозимда дыган одам, мансабга ўтди-ю, босар-тусарини билмай қолди.

Одамлар уни хурмат килип, түйми, бирор маросимгами айтib келишига "кетдик", деди-ю, жұнаб қоларди. Ҳар куни шу ахвол, маҳалла-күй, таиш-билишлар қайран, яқындагина барча билан яқындан сўзлашиб, ҳазил-хузул қилип юра-

ганлар унинг ҳузырига кира олмас, улар билан сўзлашиб ўтиришга вакти йўқ, ҳамиса шошиб турар, гёй бутун дунён ишлари унинг бошида.

Махалла, таниш-билишлар, кариндошлари ҳам ундан бирорта наф кўрмадилар.

Вакт ўтди, кунлар кетидан ойлар, ойлар сўнгидан ийлар ўтди. Негадир

нимга энди у бирортасига чиқмайди: "Катта жойда" ишлайди-да!

Нима кисса ҳам маҳалла, таниш-билиш дегандек

ундан ёрдам субар, бирорта

да дардини айтишига келди.

Ўзи ҳам кўринмай қолди.

Кимдир кўчада, трамвай бекатида турганини кўриб қолиди. Уни кўриши билан қайгадир, гойиб бўлиб қолиди. Ӯшандан бери ҳеч ким билмайди, амалдан тушгандан сўнг қаерда ишлайдиган ҳам номалум. Махаллага чиқишига юзи йўқ. Донишманд бобокланлар дебдулар: "Мансаб курсисида ўтирганинда одамларга яхшилик кил, мансаб кетади, килган муруватли ишларинг көлабди."

Максад ҚОРИЕВ.

ЗЕРИКИШ – ЎЗЛИККА ҚАЙТИШ

Бир далли девонадек, телбадек дайдиб кетаяти хаёл. Ногоҳ кўзларига кўринди – қаристрон – яримси қамишор, яримси тупроқ уюмлариниң мангулик маскини. Бир қайрилиб қарди-ю, ўтиб кетди унинг ёнидан. Кейин эса, бўйлаб ёға бошлади кор. Олпок кор ҳам унинг жуссасини оқлика бурбали олади.

Тонг отишига ишонгиси келмай қолгани учун алламаҳлача дайдиб юриди у. Кейин эса, изгиридан дир-дир тирай бошлади, котиб қолган муз парчасиден бир нарсан изъяй бошлади. Енига караса, чирғи митиллаб ёниб турган кубланинг олдида туриби. Шунда у бир нарсанни – кафтдеккина ёргулика тўрни кўрди, сесканни кетди. Бир сумда кўз ўнгидаги йўлда кўрганинг қамишор, йўт-э, қаристонинг қўёғаси гавдаланди.

Үргимчак тўри... дўйпидек дўйпидек турган қабрлар четида кўрган эди уни. Э воҳ, зулмат имчади тентираబ юрганида хәйтингин аксими кўрдими у кафтдеккина кўзгуда. Гангиси котиб ўтириб кетади. Ким ўзи ўтди?

... Унинг кимлигини, нима учун ҳадида турганини тушуниди. Бир ерларда – азоблар водийсида юриб, зулмат ичида дир-дир тираб, ёргулик илинжиде бегона кублаги киришада рози бўлиб туриби. Нима маҳбур қилди уни шу ерга келишига, нега шундай бўлди?!

... ЖИМЖИТИЛКИ

Ногоҳ кўзидан ўш томчилади. Юзини ювий бодди шошин сел каби. Шунда "Кўз ўши" дарёсининг исини сезиб қолди у. Нимага ўхшайди бу хид...? Кидирди, барбир топа олади. Хориган экан, томоги ҳам қараб қолгана ўхшайди. Лаблари орасидан сизиб кирган суюклини кимтиниб ишади.

Ох, намуниш шўр бўлмас! Бу "кўз ўши" дарёси эмас, ёғиси боши устидан ёғиглан азоблар сели.

Пешонасининг шўрини ювий ташляти шекилли, кошки эди шундай бўлса, кошки эди...

Кубла ичиди ҳалиям митиллаб ёниб туриби бир чимдим нур. Ичкарига киришга юраги бетламайди. Нотанинг замонхонани кириб, нима кильди ахир. Лекин у сукунатдан зерикид. Жимжитлик қарырида ҳам кола олмайди. Кайси йўлдан борсин у, кўш нима қислин? Шу салони ўзига ўзи берди-ю, ҳайкириб қободи. Тонг ўйнодон бу ҳайкирик овоздан, кечикон тонг. Субҳадан нурафонлик бўлсин дега кўйшин ўйтотди ва ўзини гафлат ўйқисидан ўйтотган овонни қидира бошлади...

Ким эди у, ҲАЁЛМИДИ унинг исми? Дунёни айланана-йланда, зерикӣ, ўзлигига кайтан одам эди у.

Гулбахор ОРТИКҲЎЖАЕВА.

Қатралар

Охунжон қизиқ ҳангомалари

"ВЕЛОСИПЕД МУБОРАК"

Охун қизиқ магазинчидан илтимос қилиб юриб бир янги велосипед олди-да, уни дарвоза тагига кўйиб, ўзи оқатлангани кириб кетди. Қайтиб чиқса, яп-янги велосипеди ўрнида эски, гилдираклари "востмерка", эгари ўрнида катта латта болгандан бошқа бир велосипед турганиши. Охун қизиқ пешонасига бир уриб, "шунгичам шукр" деб, ҳалиги велосипедни етаклап кетаётган экан, йўлда Юсуф қизиқнинг ўғли Зайнобиддин учраб қолибди.

— Охунжон ака, велосипед муборак бўлсин, мунча янги, ювасасиц бўлмайди-ку, — дебди.

Шунда Охун қизиқ:

— Ювишинг намаси, ўзим уни кўмгани олиб кетпаман, — дебди.

ПАСПОРТГА ҚАРАБ...

Машхур асқиячи Сулаймон кори вафот этиб қолди. Марғилондаги қизиқилар ийғилишиб, унинг оиласига таъзиги билдириш учун кетишаётганда Юсуфжон қизиқ, Охунжон қизиқка айтди:

— Охунжон, сезяпсанми, навбат қизиқчиларга келиб қолди шекили?

— Тўғри айтасиз, уста, — деб жавоб қайтарди Охунжон қизиқ. — Аммо паспортга қараб жон олинаёттаниш...

ДЎСТЛИК

— Йўл бўлсин, Охунжон ака?

— Никоятда қадрдан дўстим бор, кўрмаганимга ўн ийл бўлди. Ўн биринчи йилга ўтиб кетса, дўстликдан асар қолмас.

ШАНБА ТАЪБИРНОМАСИ

Шанба куни уйдан-уйга кўчмоқ яхшидир. Янги кийим бичмоқ яхши, аммо тез фурсатда нобуд бўлғади. Соч олдирмок, янги кийим ёмон, тирнок олиш ҳам кўнгилсизларга сабаб бўлади. Шанба куни кулоқ қичиши, хушхабар келади ёки яхши сўз эшитасиз. Кўз учса, шодланасиз. Шанба кунларида иморат бошлаш ҳам яхши, бу ўйдаги хаётбегаму бегусса бўлади. Дехқончилик килиш ҳам яхши, бир донаға минг дона баракот келади, шу куни экини бошлаш ҳеч қачон бефойда қолмайди. Аммо, шанбада гусл қиммоқ ҳам омади.

Агар шанба куни фарзанд туғисла, исмини ўғил бўлса, Убайдулло, киз бўлса, Марям кўйинг. Шанба кунларида кунчиқар томонга сафар қилиш ҳам яхши эмас.

Юсуф алайхиссалом таъбирномасидан олини.

ДИЛ ДАФТАРИДАН

Гоҳида ёмғир ёғса, бу- лутларга кўшилиб юрагига йигласа, кузда даражатлар тўкилди, яхши олади.

Гоҳида "Мехр кўзда" деган дайнига ўтилди, яхши олади.

Гоҳида чиқсан олади.

Гоҳида ўтилди, яхши олади.